

Arrest

nr. 286 863 van 30 maart 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT**

tegen:

de Stad GENT, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 december 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Gent van 2 september 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (zonder bevel om het grondgebied te verlaten) (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 december 2022 met referentnummer X.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 7 februari 2023.

Gelet op de pleitnota van 3 februari 2023, ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 3 juni 2022 een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) in functie van zijn Belgische minderjarige dochter.

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent trof op 2 september 2022 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 7 november 2022 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 51, § 1, eerste lid / 51, § 1, derde lid / 51, § 2, tweede lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart 1, die op 03-06-2022 werd ingediend door:*

Naam: E.(...) H.(...)

Voorna(m)(en): J.(...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister(2): (...)

Verblijvende te / verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, In de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 1, tweede lid 1 ' maand, -namelijk tot...(dag/maand/jaar), om de vereiste documenten over te maken.

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie:

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, In de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie; Paspoort

Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend;

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie:

Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid:

Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd:

~~*Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.*~~

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgemaakt en geen nota met opmerkingen ingediend.

2.2. Artikel 39/59, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen koppelt volgende 'sanctie' aan het verzuim om het administratief dossier over te maken:

"§ 1. Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn."

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In haar pleitnota van 9 januari 2023 werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van de vordering wegens gebrek aan belang in hoofde van verzoeker. De raadvrouw van verweerder stelt in haar schrijven het volgende:

"(...)

Middels huidig schrijven wensen wij te benadrukken dat de verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij het ingestelde beroep.

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Verweerder merkt op dat het belang van verzoekende partij bij de aanvraag op grond van artikel 40ter e.v. Vreemdelingenwet erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005 nr. 144.961).

De verzoekende partij beweert in het inleidend verzoekschrift dat zij een geldig paspoort zou hebben voorgelegd, terwijl er in de bestreden gemotiveerd werd dat dit niet werd voorgelegd.

Verweerder laat gelden dat het paspoort dat verzoekende partij heeft voorgelegd, en waarnaar zij ook in haar verzoekschrift verwijst, vervallen is sedert 03.07.2007. Verzoekende partij heeft dus geen geldig paspoort voorgelegd zoals vereist bij artikel 41, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet

Bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zal de burgemeester van de Stad Gent bijgevolg niet anders kunnen dan de aanvraag andermaal te weigeren en dit bij gebrek aan geldig paspoort van de verzoekende partij.

Een eventuele vernietiging kan verzoekende partij geen voordeel opleveren (R.v.St. nr. 109.731 dd. 13.08.2002; R.v.V. nr. 18.973 dd. 21.11.2008).

Verweerder verwijst ter ondersteuning van zijn standpunt nog naar het arrest nr. 252.270 dd. 06.04.2021 van Uw Raad waarin het volgende overwogen werd:

“De toelichting die verzoeker verstrekt, laat de Raad niet toe vast te stellen dat hij voordeel kan putten uit de vernietiging van de bestreden beslissing. Daar hij geen identiteitsdocument heeft voorgelegd en hij voorhoudt dat hij dit niet kan doen, kan verweerder, overeenkomstig artikel 52, §2 van het koninklijk besluit van 8 Oktober 1981, immers niet anders dan de verblijfsaanvraag te weigeren door middel van een bijlage 20.

Verzoeker toont niet aan dat hij een belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Deze vaststelling volstaat om het ingestelde beroep als onontvankelijk af te wijzen. ”
(...).”

3.2. Verzoeker betoogt zowel in zijn gedinginleidend verzoekschrift van 6 december 2022 als in zijn pleitnota van 3 februari 2023 dat hij wel degelijk een kopij van zijn paspoort heeft overgemaakt, terwijl volgens hem in de bestreden beslissing geen rekening gehouden werd met dit paspoort.

3.3. Aangezien de verwerende partij heeft verzuimd het administratief dossier over te maken, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bij machte de gegrondheid na te gaan van de exceptie van niet-ontvankelijkheid van de verwerende partij.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens gebrek aan belang wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een eerste middel van zijn gedinginleidend verzoekschrift voert verzoeker onder andere de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker stelt hierbij onder andere het volgende:

“(..)

2.1.3.

Dat de bestreden beslissing bovendien manifest onvoldoende en onduidelijk gemotiveerd is, nu in de bestreden beslissing als enige motivatie het woord ‘paspoort’ te vinden is :

“De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie;

Paspoort”.

Dit echter zonder enige verdere verduidelijking of verdere motivering wat verweerder met het woord ‘paspoort’ bedoelt, zodat de betekenis hiervan voor verzoeker dan ook zeer onduidelijk is, temeer daar verzoeker tijdig een kopij van zijn nationaal paspoort bezorgd heeft (stuk 2).

Verzoeker is door deze onduidelijk en onvoldoende motivering dan ook genoodzaakt om zelf een invulling te geven aan dit woord en wordt verplicht te gissen wat de reden is van de weigering van zijn verblijf van meer dan drie maanden.

(...)

Dat wanneer ervan uitgegaan wordt dat verweerder met het woord ‘paspoort’ bedoelt dat verzoeker zijn nationaal paspoort niet of niet tijdig zou hebben voorgelegd, de bestreden beslissing al evenzeer manifest foutief gemotiveerd is.

Immers, verzoeker heeft wel degelijk een kopij van zijn nationaal paspoort aan verweerder overgemaakt (stuk 2) en heeft dit bovendien tijdig gedaan, nl. op 2 september 2022, terwijl verzoeker hiervoor de tijd had tot en met 3 september 2022.

(...)

Bovendien heeft verweerder, door een dergelijk handelen, tevens het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel geschonden.

Zoals supra aangetoond, werd het dossier van verzoeker geenszins op een zorgvuldige manier onderzocht.

Immers, verzoeker heeft op 2 september 2022 – en dus tijdig – een kopij van zijn nationaal paspoort per mail aan verweerder bezorgd (stuk 2).

Desondanks vermeldt verweerder in de bestreden beslissing dat verzoeker niet of niet tijdig zijn paspoort heeft overgemaakt.

Verweerder heeft dan ook geen rekening gehouden met de door verzoekers raadsman op 2 september 2022 overgemaakte documenten (stuk 2).

Bovendien werd ook bij het nemen van de beslissing geenszins op een zorgvuldige wijze tewerk gegaan, nu de beslissing genomen werd op een ogenblik dat verzoeker nog de tijd had om documenten in te dienen, nl. op 2 september 2022, terwijl verzoeker wettelijk gezien nog documenten kon bezorgen t.e.m. 3 september 2022.

Dat er dan ook duidelijk sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Aangaande de zorgvuldigheidsplicht dient te worden opgemerkt dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953, RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

*Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. 'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief recht, Leuven, ACCO, 1990,31)'.
(...)"*

4.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

4.3. De bestreden beslissing vermeldt artikel 52, §3, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als zijn juridische grondslag. Deze reglementaire bepaling luidt als volgt:

“§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

4.4. De bestreden beslissing vermeldt volgend weigeringsmotief:

“De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, In de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie; Paspoort”

4.5. De Raad stelt vast dat verzoeker de feitelijke grondslag van de bestreden beslissing betwist doordat hij aanvoert dat hij wel degelijk een kopie van zijn paspoort heeft neergelegd.

Aangezien geen administratief dossier werd neergelegd, kan niet worden nagegaan of verzoeker al dan niet een kopie van een paspoort heeft neergelegd, noch of deze neerlegging op een nuttig tijdstip plaatsvond. Terloops merkt de Raad op dat de verwerende partij in haar pleitnota een andere wending geeft aan de motieven van de beslissing door te opperen dat verzoeker geen 'geldig' paspoort zou hebben neergelegd.

De Raad concludeert dat onmogelijk kan worden nagegaan of de gemachtigde van de burgemeester op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met alle dienstige stukken. Verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij stelt dat er sprake is van een onzorgvuldigheid in hoofde van de gemachtigde van de burgemeester.

4.6. De bestreden beslissing is behept met een onzorgvuldigheid. Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent van 2 september 2022 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (zonder bevel om het grondgebied te verlaten) (bijlage 20) wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN